

fige, at jeg tror, at hele dette Spørgsmaal om at vælge Byggeplads, er saa nøie undersøgt, at der ikke er nogen Tvivl tilbage om, at den valgte Plads er fuldstændig brugelig og hensigtsvarende. Den Plads, der er valgt i Weile ligger paa et Sted, som Enhver, der har passeret Weile, vil kjende, paa Veien til Skyttelagshuset, som fører Nord for Byen mod Nordøst langs med Skoven. Den ligger i det Hele taget paa en gunstig og heldig Plads, og naar et æret Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) — talte om, hvad der kunde ske ved Snelæg og Sigenende, ja saa er det kun et Vidnesbyrd om, i hvilken Grad man har været opmærksom paa selv de ubehydeligste Ting, der kunne foreligge. Denne Bygning vil være dækket mod Snelæg i større Udstrækning, end om den kom til at ligge paa andre Byggepladser her i Landet, fordi der ikke er nogen større Plads foran Bygningen, hvor Sneen kan flyge hen og leire sig i Driver, og fordi den ligger dækket mod de Steder, hvorfra Sneen kommer. Det vil jo ogsaa ses, som omtalt af et andet æret Medlem, at Spørgsmaalet om at vælge Weile eller Nyborg som Byggeplads for denne Anstalt er meget nøie prøvet og veiet, og at det er det praktiske Hensyn, som har været det afgjørende for, at Pladsen i Weile tilsidst er bleven valgt. Iøvrigt er Forstjellen jo ikke behydelig, og Rigsdagen vil, hvis den bestemmer sig dertil, meget let kunne opnaa Forandringer i denne Henseende, det vil vel næppe koste stor Umage. Jeg tror dog vedblivende, at det meget vel kan forsvares, at man er standset ved at lægge Anstalten i Weile. Flere Medlemmer ere komne tilbage til et Spørgsmaal, der allerede er omtalt ved Forhandlingens Begyndelse, om at foretrække en ny Anstalt for de svagt begavede Døvtumme i Stedet for at lægge den ved Siden af den gamle Døvtummeanstalt paa Østerbro. Herom har jo allerede den høitærede Minister udtalt sig, og hvis den fortsatte Forhandling skal gaa i samme Retning som de fleste Udtalelser her i Thinget, vil dette Spørgsmaals Løsning næppe volde nogen større Vanskelighed. Flere Medlemmer have ogsaa talt om Betalingsspørgsmaalet. Det vil jo ses af den afgivne Kommissionsbetænkning, at dette Spørgsmaal har Kommissionen ikke betragtet som foreliggende sig, og jeg tror ogsaa, at det vilde være uheldigt at blande dette Spørgsmaal sammen med denne Sags Afgjørelse. De Fordele, der vilde vindes ved nu at afgjøre denne Sag saaledes, som der ved den ærede Ministers Forslag er stillet

Spørgsmaal til Thinget om, ere saa vigtige og af saa stor Betydning for mange Individier her i Landet, at det efter min Opfattelse vilde være beklageligt, om man ogsaa her reiste Spørgsmaal om, hvorfra Betalingen skulde komme. Der er kun en enkelt Retning, hvori jeg skal omtale dette Spørgsmaal. Det er, forsaavidt der er anstillet en Sammenligning mellem den Betaling, som nu ydes ved Døvtummeanstalten, og som vil blive at yde ogsaa paa den vordende nye Anstalt, og den, der ydes paa de Kellerske Anstalter. Utvivlsomt er denne Forstjæl ikke saa ganske ringe, men det maa jo her tages i Betragtning, at de Kellerske Anstalter have været drevne privat, at de have været drevne med i høi Grad billige Lærerkrafter, og at den Økonomi, der har været anvendt, har været streng til alle Sider, ja, endog saa saa streng, at det er temmelig tvivlsomt, om man, trods den Dydighed, hvormed de have været styrede, vedblivende vilde kunne anvende en saa streng Økonomi. Naar Staten faar alle disse Børn henvist til sine Anstalter, vil der stilles større Fordringer til Lærerkrafterne og kræves større Udgifter til deres Lønning, ligesom der ogsaa vil blive stillet større Fordringer i mange forskellige andre Henseender, hvilket alt tilsammen vil medføre en noget forøget Beføstning. Det er nu imidlertid en Side af Sagen, som man meget vel kan tage under Undersøgelse sammen med hele Spørgsmaalets Behandling.

Jeg veed ikke, om det kan være hensigtsmæssigt for mig at optage til Besvarelse de almindelige Betragtninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds (Berg). Naar han talte om, hvorledes Landboforeningerne gjorde sig til Udenomsrigsdag, og naar han var nær ved at betegne Medfættelsen af en saadan Kommission som ogsaa værende et Forsøg paa at oprette en Udenomsrigsdag, der tog sin Beslutning og bestat Rigsdagen ved de Endstillinger, den gjorde, saa vil jeg sige, at det for mit Vedkommende ikke kunde falde mig ind at tænke paa at gøre nogetsomhelst Bestikkelsesforsøg overfor det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds. Jeg skal derfor kun bemærke, med Hensyn til Landboforeningerne, som han talte om, at det kunde dog maasse være, at dette Thing ved dets Optræden i de senere Aar i ikke saa ringe Grad selv har forskyldt, at der er kommet en saa stærk Tilværelighed op til at udtale sig og stille sine Krav og vedtage sine Beslutninger, som man saa tidt nu er Vidne til, at der fremkommer. Og det kan gjerne være, at der kunde være nogen Foranledning for det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valg-